

Fundament: een leer van dopen (deel 2, de Geestesdoop)

Bij de fundamenteën van het christelijk geloof hoort: een leer van dopen. Vorige keer hebben we het gehad over de doop tot bekering. De doop door onderdompeling. Het sterven met Jezus en opstaan in een nieuw leven met Hem.

Als Petrus in Handelingen 2 de Joden toespreekt, vragen zij hem:

"Wat moeten wij doen, mannen broeders? 38 En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen". (Handelingen 2:38, NBG).

Ze werden dus gedoopt en kregen de gave van de Heilige Geest. Is dat nu de doop in de Geest?

Willen we dat wat helderder zien dan moeten we eerst nog maar eens een aantal bijbelgedeelten lezen.

Vlak voordat Jezus ten hemel vaart zegt Hij de apostelen dat zij Jeruzalem niet moeten verlaten, "maar te blijven wachten op de belofte van de

Vader, die gij [zeide Hij] van Mij gehoord hebt. 5 Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze." (Handelingen 1:4-5, NBG). (Het woordje 'met' hoort in beide gevallen vertaald te zijn als 'in'.)

Jezus noemt dus twee dopen: een doop in water en een doop in Geest. Heilige Geest. Is dat nu hetzelfde als die doop in water waarbij gezegd wordt dat diegenen die gedoopt worden in water de gave van de Heilige Geest zullen ontvangen?

Nee, dat is niet hetzelfde. Als je tot geloof komt en je laat dopen, dan ontvang je de Heilige Geest, maar dat is niet hetzelfde als gedoopt zijn in de Heilige Geest. Ik zal dat duidelijk maken.

Tijdens het laatste avondmaal sprak Jezus

tot zijn discipelen:

"32 maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen." (Lucas 22:32, NBG).

De discipelen waren dus nog niet bekeerd. Dat kon ook niet, want Jezus was nog niet voor hun zonden gestorven en opgestaan. Ze konden zich dus ook niet afkeren van hun oude leven, sterven met Hem en verder gaan in een nieuw leven met Hem. Toen Jezus na de opstanding aan hen verscheen zag Hij hun geloof, Hij kende hun harten en wist Hij dat zij zich bekeerd hadden.

"19 Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen: Vrede zij u! 20 En na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De discipelen dan waren verblijd, toen zij de Here zagen. 21 Jezus dan zeide nogmaals tot hen: Vrede zij u! Gelijk de

Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. 22 En na dit gezegd te hebben, blies Hij op hen en zeide tot hen: Ontvangt de Heilige Geest. 23 Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend." (Johannes 20:19-23, NBG).

Jezus blaast op zijn discipelen en gaf hun de Heilige Geest. (In het Hebreeuws is het woord voor wind en geest hetzelfde woord). In het begin van Johannes zegt Jezus daar ook iets over:

"8 De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zo is een ieder, die uit de Geest geboren is." (Johannes 3:8, NBG).

Waarom krijgen de discipelen, nu ze zich bekeerd hebben de Heilige Geest? Waarom krijgen de mensen die zich bekeerd hebben, en zoals Handelingen 2 vertelt: en zich laten dopen, de Heilige Geest? Dat antwoord kunnen we vinden in de brief aan de Efeziërs.

"13 In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis,

hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, 14 die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid." (Efeziërs 1:13-14, NBG).

Bij het tot geloof komen hebben we de Heilige Geest ontvangen als een onderpand. God heeft, als het ware, het contract wat wij met Hem hebben met betrekking tot het eeuwige leven en de erfenis die met het zoonschap verbonden is, wettig gemaakt door dat te voorzien van een zegel. En zoals we hebben kunnen lezen is dat zegel 'de Heilige Geest'. In het prachtige hoofdstuk 8 van Romeinen staat daar ook nog iets over:

"10 Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid. 11 En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont." (Romeinen 8:10-11, NBG).

Het zal nu, hoop ik, duidelijk zijn, dat iedereen die tot geloof gekomen is, de Heilige Geest ontvangen heeft, als zegel, als onderpand, als levend makende Geest. Maar dat is niet hetzelfde als gedoopt zijn in de Geest.

Je kan een leven lang gelovig zijn, en dus de Heilige Geest als onderpand hebben ontvangen, maar niet gedoopt zijn in de Geest. Gods woord zegt dat het daarmee zeker is, dat je het eeuwige leven ontvangt en de erfenis. Maar gedoopt zijn in de Geest is iets wat je leven een extra dimensie geeft. Je bent zo vol van Hem, dat het gewoon overstroomt. De discipelen hadden dus reeds de Heilige Geest ontvangen voordat Jezus naar de hemel was opgevaren. Blijkbaar is het mogelijk

Je kan een leven lang gelovig zijn, en dus de Heilige Geest als onderpand hebben ontvangen, maar niet gedoopt zijn in de Geest.

om daarnaast, of daarbij, iets extra's te ontvangen: de doop in de heilige Geest. Jezus zegt hen daar in Jeruzalem op te wachten en Hij vertelt er bij wat die doop zal inhouden:

"8 maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Juda en Samaria en tot het uiterste der aarde."

(Handelingen 1:8, NBG).

Door die aangekondigde doop, zouden zij kracht ontvangen om te getuigen.

De discipelen wachten dan op die vijftigste (Pentacoste in het Grieks) dag van het Wekenfeest (Pinksteren) in de bovenzaal "2 En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren, 3 en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen, 4 en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken." (Handelingen 2 2-4, NBG)

Fantastisch!

Wat is het gevolg?

Petrus staat op met de elfen en begint vrijmoedig te getuigen. Met grote kracht. Het gevolg: 3000 bekeerlingen. En dat voor een eenvoudige visserman! Zo was hij helemaal niet van zichzelf. Het kwam door de kracht van de Heilige Geest waarmee hij was gevuld. Wacht even, in Handelingen 1 zegt Jezus dat ze gedoopt zullen worden met de Heilige Geest en hier lezen we dat ze vervuld werden met de Heilige Geest. Ze hadden hun harten opengesteld voor God. Hij doopt hen in zijn Geest met als gevolg dat ze vol zijn van Hem. Het stroomt gewoon over. Een stroom van levend water.

Er is nog iets wat opvalt. Er was een geweldige windvlaag die het huis vervulde. De adem van God, de Geest van God. Maar het was ook te zien 'tongen als van vuur'. Petrus was toch al niet zo'n timide

mannetje, maar nu God het vuur van zijn Geest op hem had doen neerkomen, was hij vurig voor God en bracht met vuur de blijde boodschap. En zij begonnen met andere tongen (je kan ook vertalen: talen) te spreken. Het viel duidelijk op. Die eenvoudige Galileeërs (wij zouden misschien zeggen: die uit de klei getrokken Achterhoekers) spraken daar zomaar allemaal een andere taal. Heel bijzonder. Vooral als je natelt hoeveel talen er genoemd worden. Ik kom op minstens 15. Toch waren ze maar met z'n elfen. Heel wonderlijk. Ik denk, dat het niet zozeer een taal-uitspraak-wonder was, maar meer een taal-hoor-wonder. Uit verdere bijbelstudie en uit de praktijk (alsof de bijbel geen praktijk zou zijn) weet ik dat zowel het een als het ander mogelijk is. Paulus zegt daar ook iets over, ik kom daar nog op terug.

We gaan nog wat meer bijbelgedeelten lezen die te maken hebben met die Geestesdoop. Hoe meer je in je bijbel over een onderwerp leest hoe duidelijker het wordt. Een beetje verder in Handelingen lezen we weer iets wat te maken heeft met: Geestvervuld zijn. Een prachtig verhaal. Je moet gewoon heel hoofdstuk 4 maar eens lezen. Ik haal er nu twee gedeelten uit die met ons onderwerp te maken hebben. "8 Toen zeide Petrus, vervuld met de Heilige Geest, tot hen: Oversten van het volk en oudsten," (Handelingen 4:8, NBG). Weer zien we dat Petrus het woord neemt, en om duidelijk te maken dat hij dat niet uit eigen kracht doet staat er dat hij vervuld met de Heilige Geest is. Zijn vrijmoedigheid viel op. Men wist dat hij en Johannes ongeletterde en eenvoudige mensen uit het volk waren. Maar hun getuigenis klinkt als een klok. Iets verder in vers 31 staat nog een interessante tekst. "31 En terwijl zij baden, werd de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid." (Handelingen 4:31, NBG). Gods Geest wordt ook daar uitgestort. Zij

werden allen vervuld met de Heilige Geest. En weer staat er dat zij erg vrijmoedig waren.

Je kan je bij beide teksten ook afvragen of diegenen die al vervuld waren op de Pinksterdag nu weer vervuld werden. Het is hier niet duidelijk, maar uitsluiten kunnen we het niet. Met andere woorden, je kan aan de hand van deze teksten net zo goed concluderen dat het mogelijk is meerdere malen in je leven vervuld te worden met Gods Geest.

Iets verder in Handelingen kunnen we weer iets leren over ons onderwerp. Het was voor de discipelen duidelijk wanneer iemand 'vol van geloof en heilige Geest' was. (Handelingen 6:5). Bij zulke mensen is het voor ongelovigen eigenlijk niet mogelijk om het winnen in een debat als

het gaat over zaken die God aangaan. "9 Doch er stonden sommigen op van hen, die waren van de zogenaamde synagoge der Libertijnen, der Cyreneërs en der Alexandrijnen en van de Joden uit Cilicie en Asia en redetwistten met Stefanus, 10 en zij waren

niet bij machte de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te weerstaan." (Handelingen 6:9,10, NBG).

In het begin heb ik al proberen duidelijk te maken, dat er een verschil is tussen het ontvangen van de Heilige Geest bij het tot geloof komen en de waterdoop en het gedoopt worden in de Heilige Geest. In Handelingen 6 lezen we een verhaal waarbij duidelijk wordt dat dit inderdaad zo is. Filippus is een groot getuige van de zaak van God. Er gebeuren grote wonderen. Dan staat er: "12 Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen." (Handelingen 8:12, NBG). We hebben al geleerd dat die mensen, die tot geloof gekomen waren, dus

Het was voor de discipelen duidelijk wanneer iemand 'vol van geloof en heilige Geest' was

ook het onderpand kregen van de Heilige Geest. We gaan verder in vers 14: *Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het woord Gods had aanvaard, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, 15 die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. 16 Want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus. (Handelingen 8:14-16, BG).* Een schitterende tekst. Allereerst natuurlijk vanwege het verhaal, de gebeurtenis, maar verder ook om daar weer van te leren.

Petrus en Johannes gaan voor hen bidden dat zij de heilige Geest zouden ontvangen. Blijkbaar is dat niet iets wat automatisch gebeurt. God moest daar dit keer om gevraagd worden. Zij baden daar voor. Het ontvangen van de heilige Geest, zoals dat hier genoemd

wordt, is in deze tekst hetzelfde als 'gedoopt zijn in de Geest', want, zo staat er, 'zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus', de doop van wedergeboorte. Nieuw leven met Jezus. Als ze 'alleen' gedoopt waren in water, want dat is de doop in de naam van de Here Jezus, dan is het dus blijkbaar ook mogelijk om separaat daarvan gedoopt te worden in de heilige Geest. De

discipelen bidden dan voor hen, zij kunnen dus niet zelf de doop in de heilige Geest aan iemand geven, zij moeten dat vragen aan God en dan leggen zij hen de handen op. Zij doen dat in de naam van God en Hij vult die mensen, Hij doopt hen, dan in de heilige Geest en gebruikt daarbij mensen, opgelegde handen.

We gaan weer een paar hoofdstukken verder en komen bij het interessante hoofdstuk waarin verteld wordt over

Als ze 'alleen' gedoopt waren in water, want dat is de doop in de naam van de Here Jezus, dan is het dus blijkbaar ook mogelijk om separaat daarvan gedoopt te worden in de heilige Geest.

Cornelius. Ook dit verhaal moet je eigenlijk eerst even helemaal lezen. Het staat in hoofdstuk 10. Uit dit verhaal kunnen we leren dat God zich niet aan regeltjes houdt als het gaat om de doop in de Geest. Hij maakt zelf de regels. Petrus verkondigt de blijde boodschap weer met vuur, en dan "44 Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het woord hoorden. 45 En al de gelovigen uit de besnijdenis (dat zijn Joden), die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort, 46 want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken. Toen merkte Petrus op: 47 Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de Heilige Geest hebben ontvangen? 48 En hij beval hen te dopen in de naam van Jezus Christus. Toen verzochten zij hem nog enige dagen te blijven.

(Handelingen 10:44-48, NBG).

Petrus was dus door God naar heidenen gestuurd, samen met wat mede-Joden die in Jezus geloofden (de bijbel noemt die, gelovigen uit de besnijdenis, omdat God met het volk Israël een verbond had gesloten dat bekrachtigd werd door middel van de besnijdenis). Overigens is iedereen die geen Israëliet is volgens de bijbel een heiden. Dat is niet negatief bedoeld, zoals wij dat nu denken, maar het betekent niets meer dan: geen Israëlieten. Deze Cornelius was ondanks dat hij een 'godvruchtig man was en een vereerder van God' toch een heiden. Het is maar dat je het weet.

Goed Petrus spreekt dus weer zijn vorige woordje en plotseling viel de heilige Geest op allen. Niks geen handen opleggen, niks eerst gedoopt zijn, gewoon whaamm! Maar hoe wisten Petrus en zijn vrienden nu, dat de heilige Geest was uitgestort? Er staat niets over een hevige wind of over tongen als van vuur. Er staat alleen: 'want zij hoorden hen spreken in tongen en God groot maken.' Dit was voor de 'gelovigen uit de besnijdenis' het bewijs dat die 'heidenen' gedoopt waren in de heilige Geest. Petrus vindt dat ze dan ook maar

gedoopt moeten worden in water in de naam van de Jezus Christus.

We lezen nog een gedeelte uit Handelingen en daarna kijken we nog even naar 1 Corinthhe 14, waar ook nog wat te leren valt over het 'in tongen' spraken. Paulus reist wat af, op een gegeven moment komt hij in Efeze.

"1 En terwijl Apollos te Korinthe was, geschiedde het, dat Paulus, na door de bovenlanden gereisd te zijn, te Efeze kwam, en daar enige discipelen vond. 2 En hij zeide tot hen: Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot het geloof kwaamt? Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is. 3 En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes. 4 Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus. 5 En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus. 6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden. 7 En het waren in het geheel ongeveer twaalf mannen." (Handelingen 19:1-7, NBG).

Een duidelijk verhaal. Er komen hier drie dopen ter sprake. Eigenlijk had ik bij de behandeling van de waterdoop ook de doop van Johannes moeten noemen, maar aangezien die niet voor ons geldt heb ik dat achterwege gelaten. Maar goed. Er is hier sprake van

1. een doop van bekering (van Johannes),
2. een doop in de naam van de Here Jezus en
3. een doop in de heilige Geest.

Wat het duidelijke aan dit verhaal is, is dat ook hier weer duidelijk wordt, dat de doop in de Geest niet een automatisch gebeuren is wat je toekomt als je tot geloof komt. Paulus legt hun de handen op en zal

daarbij ongetwijfeld God gevraagd hebben hen te dopen in de heilige Geest. Het bewijst dat zij daarin gedoopt zijn is, dat zij in tongen spraken en profeteerden.

En over dat in tongen spreken en profeteren gaat 1 Corinthhe 14. Ook hier moet het hele hoofdstuk eerst gelezen worden. Er zitten in dit hoofdstuk een paar moeilijke teksten (zo lijkt het althans, in werkelijkheid zijn ze helemaal niet zo moeilijk, maar dat is een ander onderwerp: het spreken van de vrouw in de gemeente), maak je daar nu maar even niet druk over. Later kunnen we het er nog wel eens over hebben. Het gaat hier in dit hoofdstuk over twee gaven des Geestes. Er zijn er meer. Op zich al een hele bijbelstudie om het over de gaven des Geestes te hebben. Dat doen we nu niet. Nu wil ik alleen de teksten naar voren halen die met het spreken in tongen te maken hebben, omdat dit spreken in tongen duidelijk te maken heeft met het gedoopt zijn in Heilige Geest. Overigens moet het opgefallen zijn, dat niet bij elk verhaal waar gesproken wordt over het dopen in de Geest verteld wordt dat de mensen spraken in tongen. Het merendeel echter wel.

"5 Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt,...." (1 Corinthiërs 14:5, NBG). Dat is wel een bijzondere uitspraak van Paulus. Hij zegt dat tegen de Corinthiërs, maar over hun hoofden heen ook tegen ons. Je kan uit deze tekst concluderen

1. dat al die Corinthiërs dat zouden kunnen, maar niet doen en
2. dat niet al die Corinthiërs dan kunnen, maar dat Paulus hun aanspoort om zich daarnaar uit te

strekken. Gezien de bijbelgedeelten die we samen gelezen hebben heb ik de neiging om te denken dat niet al die Corinthiërs gedoopt waren in de Geest en dus ook niet in tongen konden spreken. Je kan dus denken en daar geeft de rest van het hoofdstuk ook aanleiding toe, dat het Paulus verlangen was, dat die Corinthiërs ook de gaven van de Geest gingen zoeken.

**de doop in de
Geest is niet een
automatisch
gebeuren wat je
toekomt als je tot
geloof komt.**

Dus dat betekent, dat ze eerst gedoopt moesten zijn in de Geest en zich vervolgens ook uitstrekken naar de gaven van de Geest. Blijkbaar kan het één los staan van het ander. God kan wel zijn Geest hebben uitgestort over je, maar dat wil niet zeggen dat jij er wat mee doet.

We gaan weer terug naar de bijbel. "2 Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand verstaat het; door de Geest spreekt hij geheimenissen". (1 Corinthiërs 14:2, NBG). Het spreken in tongen is blijkbaar iets wat een beetje vreemd is. Je praat, gebruikt woorden, maar niemand begrijpt er iets van. Je spreekt een taal die alleen God verstaat. Het is iets wat op zich geweldig is, maar in de gemeente is het van weinig nut. Daarom is het beter om in de gemeente te profeteren, dat is: begrijpbare woorden spreken die "stichtend, vermanend en bemoedigend." zijn (1 Corinthiërs 14:3, NBG). Want: "4 Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf, maar wie profeteert, sticht de gemeente." (1 Corinthiërs 14:4, NBG). Het spreken in tongen is een machtig instrument om tot God te spreken met als gevolg dat je zelf 'gesticht' wordt. Het spreken in tongen is: "met uw tong geen verstaanbare volzin..." spreken. (1 Corinthiërs 14:9, NBG). "14 Want indien ik bid in een tong, bidt mijn geest wel, maar mijn verstand blijft onvruchtbaar." (1 Corinthiërs 14:14, NBG). Een ander (en zelfs jijzelf) weet niet wat je zegt. Toch zegt de bijbel dat het wel goed is om zo te bidden, (vs.17).

Het is een moeilijk onderwerp, vooral als je zelf nog niet zover bent. Als je een groot verlangen hebt om God groot te maken, te dienen, Zijn boodschap uit te dragen, te getuigen, vol te zijn van Zijn Geest, dan zal Hij je leiden en brengen op het punt waar je zijn wilt, leiden naar de mensen die met je willen bidden, de handen opleggen. Vergeet een ding nooit: het zijn geen mensen die je de doop in de Geest kunnen geven. Er is niemand, die het zichzelf kan

opleggen of geven. Alleen God kan je dopen in zijn Geest. Hij kent je. Hij weet wanneer je daaraan toe bent. Hij zal je leiden.

Alleen God kan je dopen in zijn Geest. Hij kent je. Hij weet wanneer je daaraan toe bent. Hij zal je leiden.

In mijn leven heeft het een halfjaar geduurd voordat Hij mij doopte in zijn Geest. Hij had daar zijn reden voor. Nu zie ik die ook, maar het was een moeilijk halfjaar. Veel bidden, veel geroep tot God. Veel onbegrip van mijn kant. God houdt van je en kent je hart. Hij weet wanneer je er

klaar voor bent. Weest niet teleurgesteld, in ieder geval niet zo erg dat je het God kwalijk neemt, als mensen met je bidden en er gebeurt niets, het komt goed. Vertrouw op zijn Liefde.